

**UTRENIA DUMINICII a X a DUPĂ
RUSALII.
A VINDECĂRII UNUI LUNATIC.
DUPĂPRĂZNUIREA ADORMIRII MAICII
DOMNULUI**

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Impărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsât peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.
Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.
Rănile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădăjduit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine

și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeu! mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-o adevărul Tău,
auzi-mă, într-o dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adsu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învăță-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,

pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,

și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care aşteaptă iubirea ta de oameni; şi tuturor le dăruieşte mila ta cea mare. — Ca mântuiţi fiind cu sufletul şi cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat şi binecuvântat, al Tatălui, şi al Fiului, şi al Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăţilor, izvorule ce pururea izvorăşti, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice şi atotstăpâni-torule, toţi ne închinăm, şi ne rugăm ție, chemând milele tale şi îndurările tale, spre ajutorul şi paza smereniei noastre. Pomeneşte, Doamne, pe robii tăi, şi primeşte rugăciunile cele de dimineaţa ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, şi nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toţi ne păzeşte cu îndurările tale. Pomeneşte, Doamne, pe cei ce priveghează şi cântă, spre mărirea ta, şi a unuia născut Fiului tău şi Dumnezeuului nostru, şi al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor şi păzitor; primeşte rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri şi înţelegător. — Că tu eşti Dumnezeuul nostru, şi ție mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dânsii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul

rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele,

lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nesticăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și lumina noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuți, Stăpâne, pe

noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru

că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv.
— Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție
mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului
Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și
mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-
a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina
zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv
păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră,
întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la
Dumnezeul cel milostiv și atotputernic.
Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat
al dreptății tale; luminează mintea noastră, și
simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu
bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem
la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul
vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea
luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești
Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui,
și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în
vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelilor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu

credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 1

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 4. Piatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 1

Piatra fiind sigilată de iudei și ostașii păzind preacurat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viață. Pentru aceasta, puterile cerurilor strigă Ție, Dătătorule de viață: Mărire învierii Tale, Hristoase; Mărire împărăției Tale; Mărire rânduiei Tale, unule iubitorule de oameni.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul Apostolului, glas 3

Sfinte Apostole Tadeu, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Praznicului, glas 1

Întru naștere Fecioria ai păzit, întru Adormire lumea nu ai părăsit, Născătoare de Dumnezeu; mutatu-te-ai la Viață, ceea ce ești

Maica Vieții și, prin rugăciunile tale, mântuiești din moarte sufletele noastre.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne, glas 1

Mormântul Tău, Mântuitorule, ostașii străjuindu-l, morți s-au făcut de strălucirea Îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii; la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt, la Unul Dumnezeu nostru.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Pe cruce fiind pironit de voie Îndurate, în mormânt fiind pus ca un mort, Dătătorule de viață, stăpânirea morții ai zdrobit cu moartea Ta, Puternice; că de Tine s-au cutremurat portarii iadului; Tu împreună ai înviat pe morții cei din veac, ca un Iubitor de oameni.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Maică a lui Dumnezeu pe tine te știm toți, cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate, care și după naștere te-ai arătat fecioară cu adevărat. Pe tine te avem ocrotitoare, noi, păcătoșii; pe tine mântuire în ispite te-am câștigat, singura cu totul fără prihană.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Al doilea rând de Sedelne, glas 1

Femeile dis-de-dimineată au venit la mormânt și, vedere îngerească văzând, s-au cutremurat: mormântul a strălucit viață, minunea le-a înspăimântat pe ele. Pentru aceasta, mergând, au vestit Ucenicilor Învierea. Iadul l-a prădat Hristos, ca Cel ce este singur tare și puternic; și pe cei pieriți i-a ridicat pe toți, frica osândirii dezlegând cu puterea Crucii.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Pe cruce fiind pironit, Viața tuturor, și între morți fiind socotit Tu, Domnul, Cel fără de moarte, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, și ai ridicat pe Adam din stricăciune. Pentru aceasta puterile cerurilor strigau Ție, Dătătorule de viață: Mărire Pătimirilor Tale, Hristoase! Mărire Învierii Tale! Mărire smereniei Tale, unule Iubitorule de oameni!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Marie, ceea ce ești cinstit lăcaș al Stăpânului, ridică-ne pe noi, cei căzuți în prăpastia cumplitei deznădăjduiri și a păcatelor și a necazurilor, că tu ești mântuire și ajutorătoare a

păcătoșilor, ocrotitoare tare și mântuiești pe robii tăi.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi întru o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Ipacoiul glasului 1

Pocăința tâlharului raiul a dobândit, iar plângerea femeilor purtătoare de mir bucurie a vestit, că ai înviat Hristoase Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Antifoanele glasului 1

Antifonul I

Când sunt necăjit, auzi durerile mele, Doamne, către Tine strig.

Pustnicilor, celor ce sunt departe de lumea cea deșartă, neîncetată le este dorirea după Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Spiritului Sfânt cinstire și mărire împreună se cuvine, ca și Tatălui și Fiului; pentru aceasta să cântăm o stăpânire a Treimii.

Antifonul II

La munții legilor Tale m-ai înălțat; cu fapte bune luminează-mă, Dumnezeule, ca să Te laud pe Tine.

Cu mâna Ta cea dreaptă luându-mă Tu, Cuvântule, ferește-mă, păzește-mă, ca să nu mă ardă focul păcatului.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt toată făptura se înnoiește, întorcându-se la cea dintâi; că întocmai puternic este cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul III

De cei ce mi-au zis mie: să mergem în casa Domnului, veselitu-mi-s-a spiritul și mi s-a bucurat inima.

În casa lui David va fi frică mare; ca acolo scaunele punându-se, vor fi judecate toate semințiile și limbile pământului.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Spiritului Sfânt cinstire, închinare, mărire și putere se cuvine să-I aducem, ca și Tatălui și Fiului; că Unime este Treimea după fire, iar nu după fețe.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 1

Acum Mă voi scula, zice Domnul, le voi aduce lor mântuirea și le voi vorbi pe față. *(Ps. 11, 5)*

Stih: **C**uvintele Domnului sunt cuvinte curate, argint lămurit în foc. *(Ps. 11, 6)*

Acum Mă voi scula, zice Domnul, le voi aduce lor mântuirea și le voi vorbi pe față. *(Ps. 11, 5)*

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 1

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Ioan, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a X-a, a Învierii. Evanghelia după Ioan (21, 1-14)

In vremea aceea, după ce a înviat din morți, Isus S-a arătat iarăși discipolilor, la Marea Tiberiadei, și S-a arătat Erau împreună Simon-Petru și Toma, cel numit Geamănul, și Natanael, cel din Cana Galileei, și fiii lui Zevedeu și alți doi din discipolii Lui. A zis către ei Simon-Petru: Mă duc să pescuiesc. Ceilalți i-au răspuns: Mergem și noi cu tine. Și au ieșit și s-au suit în corabie, dar în noaptea aceea n-au prins nimic. Iar când s-a făcut dimineață, Isus a stat la țărm; dar discipolii nu știau că este Isus. Deci le-a zis Isus: Fiilor, nu cumva aveți ceva de mâncare? Ei I-au răspuns: Nu avem. Iar El le-a zis: Aruncați mreaja în partea dreaptă a corăbiei și veți afla. Deci, au aruncat-o și nu mai puteau s-o tragă de mulțimea peștilor. Atunci, discipolul acela, pe care-l iubea Isus, i-a zis lui Petru: Domnul este! Deci Simon-Petru, auzind că este Domnul, și-a luat haina, căci era dezbrăcat, și s-a aruncat în apă. Iar ceilalți discipoli au venit cu corabia, căci nu erau departe de țărm, ci la două sute de coți, trăgând mreaja cu pești. Deci, când au ieșit la țărm, au văzut jar întins și pește pus deasupra și pâine. Isus le-a zis: Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum. Simon-Petru s-a suit în corabie și a tras mreaja la țărm, plină de pești mari: o sută cincizeci și trei; și, atâția fiind, totuși mreaja nu s-a rupt. Isus le-a zis: Veniți de prânziți. Și nici unul dintre discipoli nu îndrăznea să-L întrebe: Cine ești Tu?, știind că este Domnul. Deci, a venit Isus și a luat pâinea și le-a dat-o lor, de asemenea și peștele. Aceasta

este, acum, a treia oară când Isus S-a arătat ucenicilor Săi, după ce a înviat din morți.

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Invierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale

și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput

și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,

le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;

spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;

bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele

și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule

și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale

mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta

și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale

și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale

și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânjiuri, Dumnezeule,

Dumnezeul mântuirii mele;

bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide

și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;

arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;

inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,

și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,

prinosul și arderile de tot;

atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Inviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: **M**ântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de

viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale precuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Sfântului Apostol Tadeu, ale Sfintei martire Vasa și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

**Canonul Învierii glasului 1, din Octoih.
Canonul al II-lea al Praznicului, din Minei,
glas 4.**

**Canonul Apostolului, din Minei, glas 8.
Canonul Sfintei, din Minei, glas 8.**

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 1

Irmos:

Dreapta Ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezeiască cuviință, întru tărie s-a preamărit. Că aceasta, Nemuritorule, ca o puternică a toate, pe potrivnici a zdrobit, făcând israelitenilor cale nouă prin adânc.

Cel ce, cu mâinile cele preacurate, m-ai făcut la început din țărână, cu lucrare dumnezeiască, mâinile Ți-ai întins pe Cruce, chemând din pământ iarăși trupul meu cel stricat, pe care l-ai luat din Fecioară.

Moarte ai răbdat pentru mine și sufletul Ți-ai dat morții, Cel ce, cu insuflare dumnezeiască, suflet înlăuntru mi-ai pus. Dar, dezlegându-mă din legăturile cele veșnice și împreună cu Iona înviindu-mă, cu nesticăciune m-ai preamărit.

Canonul al II-lea al Praznicului

Cântarea I, glas 4

Irmos:

Deschide-voi gura mea și se va umplea de Spirit, și cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici; și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta Adormirea ei, bucurându-mă.

Fecioare tinere, cu Mariam prorocița, cântare de îngropare acum cântați, că Fecioara și singura Născătoare de Dumnezeu la odihna cerească se mută.

După vrednicie, ca pe un Cer însuflețit, te-au primit cereștile și dumnezeieștile lăcașuri, Preacurată. Și ai stat luminos înfrumusețată, ca o mireasă cu totul fără prihană, înaintea Împăratului și Dumnezeu.

Canonul Apostolului

Înaintea scaunului Stăpânului stând, preaînțelepte Tadeu, dă-mi luminare, ca să laud prăznuirea ta cea purtătoare de lumină.

Lumina cea fără de ani arătându-se cu noi sub ani, Cel mai presus de ființă te-a învrednicit pe tine, fericite, ca pe o rază a Lui, să luminezi lumea.

Cu putere încingându-te pe tine Cel nebiruit în tărie, te-a întărit ca să pierzi toată puterea celui amăgitor.

Stăpână a toate, te-ai arătat născând negrăit pe Cel ce stăpânește făpturile, Nascătoare de Dumnezeu, Fecioară, prealăudată.

Canonul Sfintei

A ta pomenire lăudând-o cu bucurie, preamărită, roagă-te, fericită, să mi se dea luminare și iertare de greșelile cele de suflet stricătoare.

Nu te-ai spăimântat de porunca celor urători de Dumnezeu, sufletul tău fiind înconjurat cu grija Domnului. Pentru aceea, ai îndrăznit bărbătește să înduri răni de bice și chinuri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Primit-ai fără șovăire multe feluri de pătimiri, împreună cu cei trei feciori ai tăi, răbdătoare de chinuri; și cu aceia ai împletit cununile nesticăciunii, slăvind pe Sfânta Treime.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Zămislit-ai fără durere de maică, pe Cuvântul Tatălui, Preasfântă; și pe Acesta L-ai născut negrăit mai presus de cuvânt, spre mântuirea noastră.

Catavasie, glas 1

Cea împodobită cu dumnezeiasca mărire, sfințită și laudată pomenirea ta, Fecioară, pe toți credincioșii la veselie i-a adunat; și, începând Mariam, cu timpane și cu hore, cântă Unuia-Născut al tău, căci cu mărire S-a preamărit.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 1

Irmos:

Cel ce singur știi neputința ființei omenești și, prin milostivire, ai îmbrăcat chipul ei, încingemă cu putere de sus ca să strig Ție: Sfântă este Biserica cea însuflețită a măririi Tale celei preacurate, Iubitorule de oameni.

Dumnezeul meu fiind, Bunule, pe mine cel căzut m-ai mântuit; și a Te coborî la mine ai binevoit, înălțându-mă prin răstignire, ca să strig Ție: Sfânt este Domnul măririi, Cel fără asemănare întru bunătate.

Viață ipostatnică fiind, Hristoase, și întru mine, cel stricat, ca un Dumnezeu milostiv îmbrăcându-Te, în țărâna morții coborându-Te. Stăpâne, ai sfărâmat stricăciunea și, a treia zi înviind, pe morți întru nesticăciune i-ai îmbrăcat.

Canonul al II-lea al Praznicului

Cântarea III, glas 4

Irmos:

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, cee ace ești izvor viu și îmbelșugat, care s-au împreunat ție ceată sufletească,

întărește-i întru dumnezeiască Adormirea ta, cununilor preamăririi învrednicindu-i.

Din coapse muritoare ieșind, Curată, ai primit sfârșit potrivit firii, dar, ca una care L-ai născut pe Cel ce este cu adevărat Viața, te-ai mutat la Viața cea dumnezeiască și ipostatică.

Adunarea cuvântătorilor de Dumnezeu de la margini, iar mulțimea Îngerilor de sus s-au sârguit a veni în Sion, din porunca Celui Atotputernic, după vrednică datorie slujind, Stăpână, îngropării tale.

Canonul Apostolului

Cu strălucirea dumnezeiescului har luminând popoare, mărite, lumină curată te-ai arătat celor ce erau în întunericul celor cumplite.

Vindecare și mântuire i-ai adus împăratului Avgar, când ai venit la el, din porunca cea dumnezeiește lucrătoare, înțelepte.

Lăcașuri ale Spiritului atotlucrător i-ai făcut pe pământeni, înțelepte, surpând altarele pierzării.

Însemnările Legii celei vechi și glasurile Profeților, Stăpână, au arătat prealuminat înfricoșătoarea ta naștere, Maica lui Dumnezeu.

Canonul Sfintei

Aprinzându-te cu credință și cu dorire fierbinte după sfânta dragoste către Hristos, prealăudată, focul l-ai stins, stându-ți înaintea Îngerului; iar pe poporul cel neînțelegător cu totul prin foc l-ai prăpădit.

Acum neamul Dreptilor binecuvântat s-a făcut, din pântecele tău strălucind pătimitorii cei luminoși, Vasa preamărita, și tulburând împotrivirea cea întunecoasă a celor fără de lege, cu gând vitejesc.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

O, maică ce ai covârșit legile firii prin cele peste fire, cum ai răbdat văzând dați la moarte nedreaptă, unul după altul, pe cei pe care i-ai hrănit cu credință și cu lapte.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe mine, cel mort prin mîncarea neascultării, m-ai mîntuit, ceea ce ai născut înșăși Viața cea ipostatică, Fecioară, cu totul fără prihană. Pentru aceasta, după vrednică datorie te ferim, pururea fericită.

Catavasie, glas 1

Cel ce ești Făcător și cuprinzător a toate, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu, Hristoase, neclintită și nemișcată întărește Biserica, Cel ce Înșuți ești Sfânt și întru sfinți Te odihnești.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mîntuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeuul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Apostolului, glas 3

Prăznuirea Apostolului cea de bucurie a sosit, să o săvârșim astăzi cu veselie, că el dă, celor ce cu credință îl cinstesc, izbăvire de păcate și dumnezeiască întărire, că are îndrăznire, ca un dumnezeiesc purtător al harului lui Hristos.

Sedealna Apostolului, glas 8

Apropiindu-te de Soarele cel înțelegător, de la Care ai luat razele cele de taină, te-ai făcut ca o stea prealuminoasă, strălucind toată plinirea pământului și alungând negura înșelăciunii, preafericite. Pentru aceasta, pomenirea ta cea de lumină purtătoare și sfântă, cu credință o prăznuim și cu un glas grăim către tine: Apostole Tadeu, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de păcate să dăruiască celor ce cu dragoste cinstesc pomenirea ta.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Sedealna Sfintei, glas 8

Zburând cu aripile dumnezeieștii credințe, ca o turturea cu puii tăi, la cuiburile cele nematerialnice te-ai odihnit, cu sfințenie nevoindu-te, purtătoare de chinuri Vasa, ceea ce ești împreună-vorbitoare cu Îngerii, și râuri de minuni izvorăști celor ce au trebuință. Pentru aceea, după datorie, săvârșind sfântă pomenirea ta, te cinstim, pe Mântuitorul mărind, și cu un glas grăim către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de păcate să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Praznicului, glas 1

Ceata cea preacinstită a înțelepților Apostoli s-a adunat în chip minunat să îngroape cu preamărire trupul preacurat, Născătoare de Dumnezeu, prealăudată. Cu aceia au cântat mulțimile Îngerilor, laudând cinstită Adormirea ta, pe care cu credință o prăznuim.

Canonul Învierii
Cântarea IV, glas 1

Irmos:

Ca pe un munte umbrit cu darul cel dumnezeiesc privindu-te Avacum, cu ochii cei de mai înainte văzători, a profețit pe Sfântul lui Israel, Care avea să Se nască din tine spre mântuirea și înnoirea noastră.

Cine este Mântuitorul acesta, Care vine din Edom, purtând cunună de spini, cu haină într-o sită, pe lemn fiind răstignit? Sfântul lui Israel este Acesta, spre mântuirea și înnoirea noastră.

Vedeți, voi cei nesupuși, și vă rușinați, că Cel pe Care voi, prin întunecarea minții, L-ați cerut de la Pilat ca să-L răstigniți pe cruce, ca pe un făcător de rele, Acela, dezlegând puterea morții, cu cuviință dumnezeiască a înviat din mormânt.

Canonul al II-lea al Praznicului

Minune era a vedea cerul cel însuflețit al Împăratului tuturor, trecând din deșertăciunile pământului. Cât sunt de minunate lucrările tale! Mărire puterii Tale, Doamne!

Întru mutarea ta, Maica lui Dumnezeu, oștile îngerești, cu preasfințite aripi, îți acopereau

trupul cel preadesfătat și de Dumnezeu primitor,
cu frică și cu bucurie.

De vreme ce Rodul cel necuprins al acesteia,
Cel prin Care cerul s-a făcut, a luat îngropare de
bunăvoie, ca un muritor, cum să nu sufere
îngropare ceea ce L-a născut neștiind de nuntă?

Canonul Apostolului

Minte înaltă având, ai luat dumnezeieștile
cunoștințe și darurile Spiritului, Tadeu, ucenice al
Împăratului tuturor.

Cunoscând învățătura dumnezeieștilor
taine, preafericite, pe cei necunoscători i-ai
luminat să cinstească Treimea cea de o ființă.

Lega dumnezeiască ai scris-o în inimă,
fericite, ștergând mai întâi scrisorile necunoștinței
și idolii păgânătății.

Ceea ce L-ai născut pe Făcătorul, te-ai arătat
Împărăteasă a toate făpturile. Pentru aceasta te
mărim, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce numai
tu ești pururea fecioară.

Canonul Sfintei

Neîndoit având gândul tău spre luptă, ai năvălit asupra războinicului cel viclean și, în adâncul sângiurilor tale, pe acesta l-ai potolit.

De tine, fiind osândită la moarte pe nedrept, adâncul, primindu-te, s-a rușinat și te-a mântuit, răbdătoare de chinuri Vasa, prin dumnezeiasca voie.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Împărăția cea neclintită, împreună cu prealăudații tăi fii ai moștenit-o, mărită, și camera cu adevărat cerească și lumina cea neapusă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe tine, munte netăiat Avacum te-a văzut, de demult, mai înainte cu Spiritul; că din tine, Fecioară, S-a arătat Dumnezeu și pe noi ne-a mântuit.

Catavasie, glas 1

Graiurile profeților și preînchipuirile au profețit întruparea Ta cea din Fecioară, Hristoase.

Lumina strălucirii Tale întru lumina neamurilor va ieși și va striga Ție adâncul cu veselie: Mărire puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 1

Irmos:

Cel ce ai luminat cu strălucirea venirii Tale, Hristoase, și ai umplut de bucurie cu Crucea Ta marginile lumii, luminează, cu lumina cunoștinței Tale celei dumnezeiești, inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credință.

Pe Păstorul cel mare al oilor și Domnul, iudeii pe lemnul Crucii L-au omorât. Dar El, ca pe niște oi, pe cei morți în iad îngropați, de stăpânia morții i-a mântuit.

Cu Crucea Ta, Mântuitorul meu, binevestind pacea și propovăduind celor robiți iertarea, pe cel ce stăpânea l-ai rușinat, Hristoase, arătându-l gol și sărac prin scularea Ta cea dumnezeiască.

Canonul al II-lea al Praznicului

Cântarea V, glas 4

Irmos:

Spăimântatu-s-au toate întru cinstită Adormirea ta; că tu, Fecioară nenuntită, de pe pământ te-ai mutat la veșnicele lăcașuri și la Viața cea fără de sfârșit; iar acum, tuturor celor ce te laudă, mântuire le dăruiești, prin mijlocirile tale.

Să glăsuiască trâmbițele cuvântărilor de Dumnezeu, astăzi, iar limbile omenești cele mult-grăitoare să laude acum; să dea glas văzduhul, cu lumină nemăsurată strălucind, iar Îngerii să cânte Adormirea Fecioarei.

Se cuvenea, Fecioară, ca vasul alegerii, lerotei cel cu totul sfințit lui Dumnezeu, să-ți aducă laude, fiind întreg întru uimire, cu totul minunându-se și întru toate luminat de Spiritul Sfânt, cu adevărat, fie primit dumnezeiește și cu cântări să fie cu adevărat, prealăudată Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Apostolului

Purtând dumnezeiasca icoană a Stăpânului, fericite, la Avgar stăpânitorul, dumnezeiesc doctor ai venit.

Sfînțitul Toma, după dumnezeiasca Înălțare a Cuvântului, propovăduitor te-a trimis la cei ce aveau trebuință, preaînțelepte Tadeu.

Văzând Avgar bolile izgonite și inimile vindecate, s-a umplut de dumnezeiască luminare, prin mijlocirile tale.

Pe Cuvântul întrupat, Cel ce poartă îndoită lucrare, L-ai născut, Fecioară, ceea ce nu știi de nuntă, rămânând fecioară neîntinată.

Canonul Sfintei

Fiind cuprins de setea dragostei lui Hristos, mărite Agapie, de Dumnezeu fericite, până în sfârșit ai urât răutatea și cu tărie ai răbdat durerile chinurilor și despuierea pielii trupului.

Sfâșiat fiindu-ți pieptul cu gheare de fier, Martire Teognie, te-ai făcut cunoscut cu mult mai curat și desăvârșit, precum ai dorit, înțelepte, Dumnezeului tuturor, către Care te-ai suit cu mărire, strălucind cu luminile pătimirilor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,
Cu neîndoită credință, preaînțelepte Pist, îndurând chinurile, ai spăimântat inimile cele

neînțelegătoare ale necredincioșilor, fericite, când se zdrobeau oasele tale și se dezlegau toate încheieturile trupului.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Căderea strămoașei Eva pentru toți ai îndreptat-o acum, născând pe Mântuitorul și Ziditorul și Domnul, Maica lui Dumnezeu, singura între femei binecuvântată; pentru aceasta, cu credință te mărim.

Catavasie, glas 1

Dumnezeiasca și nespusa frumusețe a bunătăților Tale, Hristoase, voi spune: Că din veșnica mărire strălucire împreună veșnică și ipostatică luând, din pântecul fecioresc întrupându-Te, celor din întuneric și din umbră le-ai răsărit ca un soare.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 1

Irmos:

Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel mai de jos, și nu este mântuitor; socotiți am fost ca niște oi de junghiere. Mântuiește pe poporul Tău,

Dumnezeul nostru, că Tu ești celor neputincioși tărie și îndreptare.

Prin căderea celui întâi zidit, Doamne, cumplit ne-am rănit; dar ne-am vindecat cu rana Ta, cu care Te-ai rănit pentru noi, Hristoase; că Tu ești celor neputincioși tărie și îndreptare.

Din iad ne-ai scos pe noi, Doamne, supunând pe chitul cel atotmâncător, Preaputernice, cu puterea Ta nimicind puterea lui: că Tu ești viața și lumina și învierea.

Canonul al II-lea al Praznicului

Cântarea VI, glas 4

Irmos:

Înțelepții lui Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din mâini, mărink pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

Din tine a răsărit Viața, cheile fecioriei nestricând; deci, cum a fost preacuratul și de viață începătorul tău trup părtăș morții?

Lăcaș fiind Vieții, ai dobândit viața cea pururea fiitoare; că, prin moarte, ai trecut la viață, ceea ce ai născut Viața cea ipostatică.

Canonul Apostolului

Luminarea Sfântului Spirit ce s-a sălășluit în inima ta, adevărat luminător lumii te-a făcut pe tine, Apostole Tadeu, cel ce ai stricat întunericul înșelăciunii.

Purtând pe trup rănilor lui Hristos cele mântuitoare, Apostole Tadeu, ca o frumusețe ai izbăvit, înțelepte, popoare de toată grozăvia, și la bucuria cea frumoasă te-ai înălțat.

Ca o dimineață te-ai arătat, pe Soarele dreptății arătându-L nouă, mărite, cu Care luminându-ne noi, pământenii, fii ai luminii celei înțelegătoare printr-Însul ne-am făcut, Apostole Tadeu.

Prunc nou ne-ai născut nouă pe Cel de o ființă cu Tatăl, Care iarăși a adus firea omenească cea stricată la frumusețea cea dintâi, Curată.

Canonul Sfintei

Întărind sufletul tău spre dragostea lui Dumnezeu cea neapusă, ai năruit scaunele cele pângărite ale zeilor până în sfârșit, și te-ai făcut împreună-viețuitoare cu Îngerii, Vasa, purtătoare de chinuri.

Mari chinuri ai răbdat pentru Hristos, Martiră, și ai primit de la El mari răsplătiri și laudă fără de moarte și cămară dumnezeiască și dulceață netrecătoare.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Ca pe Iona de demult din adâncul mării te-a mântuit pe tine Dumnezeu, cu puterea cea atotținătoare; întru tine minunat fiind, prealăudată, Cel ce în sfaturile Sfinților totdeauna este preamărit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mulțimile păcatelor și valurile deznădăjduirii tulbură gândul meu; milostivește-te, Stăpână și-mi întinde mâna ta și mă mântuiește, ceea ce L-ai născut pe Mântuitorul.

Catavasi, glas 1

Focul cel dinăuntru al chitului născut în luciul mării a fost închipuire a îngropării Tale celei de trei zile, al cărei profet Ioná s-a arătat. Că, fiind mântuit, precum s-a și spus mai înainte, nevătămat striga: Jertfi-voi Ție, cu glas de laudă, Doamne.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

Înviat-ai ca un Dumnezeu din mormânt întru mărire, și lumea împreună ai înviat-o; pentru aceea firea omenească Te laudă ca pe Cel ce ești Dumnezeu. Moartea a pierit și Adam dănțuiește, Stăpâne; iar Eva, fiind eliberată acum din legături, se bucură grăind: Tu ești, Hristoase, Cel ce ai dat tuturor învierea!

Icos

Pe Cel ce a înviat a treia zi să-L lăudăm, ca pe Dumnezeu cel Atotputernic, Care porțile iadului a zdrobit și pe cei din veac din mormânt i-a ridicat; pe Cel ce femeilor purtătoare de mir S-a arătat, precum a binevoit, zicând lor, celor dintâi: Bucurați-vă!, și Apostolilor bucurie vestindu-le, ca un singur Dătător de viață. Drept aceea, femeile, cu credință, ucenicilor semne de biruință au binevestit; și iadul suspină și moartea se tânguiește, iar lumea se veselește, și toți împreună se bucură; că Tu, Hristoase, ai dat tuturor Învierea.

Sinaxar

În această zi, a douăzeci și una, Duminica a X a după Rusalii, pomenirea Sfântului Apostol Tadeu, a Sfintei Martire Vasa, împreună cu copiii ei Teognie, Agapie și Pist.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, îndură-Te de noi și ne mântuiește. Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 1

Irmos:

Cuptor spiritual te gândim noi credincioșii, Născătoare de Dumnezeu; că precum Cel Preaînalt a mântuit pe cei trei tineri, așa și pe mine, omul întreg, în pânțelele tău m-a înnoit Dumnezeuul părinților, Cel lăudat și preamărit.

Înfrișatu-s-a pământul, soarele a pălit și lumina s-a întunecat; ruptu-s-a catapeteasma cea dumnezeiască a templului și pietrele s-au despicat, că pe Cruce a fost răstignit Cel drept, Dumnezeuul părinților, Cel lăudat și preamărit.

Tu, fiind ca unul fără de ajutor și rănit între cei morți, de voie, după firea noastră, Cel ce ești preainălțat, pe toți i-ai eliberat și, cu mână

puternică, împreună i-ai înviat, Dumnezeul părinților, Cel laudat și preamărit.

Canonul al II-lea al Praznicului

Doamne și fecioare, cinștiți pomenirea Fecioarei și Maicii lui Dumnezeu; bătrâni și domni, împărați și judecători, cântați: Domnul părinților și Dumnezeule, binecuvântat ești.

Să trâmbițeze cu trâmbiță spirituală munții cei cerești; să se bucure acum dealurile și să salte dumnezeieștii Apostoli: că Împărăteasa se mută la Fiul său, să împărătească cu Dânsul în veci.

Preasfințită mutarea Maicii tale celei dumnezeiești și nestrucate, cetele cele mai presus de lume ale puterilor celor de sus le-a adunat, ca să se veselească împreună cu cei de pe pământ, care cântă Ție: Dumnezeule binecuvântat ești.

Canonul Apostolului

Minuni săvârșind cu chemarea Domnului, Celui ce a îmbrăcat materia trupului, ai atras popoare și cetăți la credința cea adevărată, preamărite, care cântă: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri!

Opri-ai putreziciunea necredinței, cu dumnezeiască sare a cuvintelor tale celor dulci, și ai vindecat inimile rănite cu săgeata șarpelui, fericite Apostole, cântând: Binecuvântat este Dumnezeuul părinților noștri!

Ridicându-te la înălțimea privirii spre cele de sus, te-ai umplut, Apostole Tadeu, de dumnezeiescul Spirit; și, cu cuvântul de mântuire dumnezeiește te-ai îmbogățit și popoare ai învățat să cânte: Binecuvântat este Dumnezeuul părinților noștri!

Cu obiceiul meu alunecând și cu fapte netrebnice îmbrăcat fiind, la tine scap. Ajută-mi, Stăpână, obiceiuri de pocăință dând smeritului meu suflet, ca să te măresc pe tine.

Canonul Sfintei

Cu putere dumnezeiască, trecând văpaia focului nevătămată, Martiră, cu focul sângiurilor tale ai ars înșelăciunea ca pe o materie, grăind: Dumnezeuul părinților noștri, binecuvântat ești!

Cel ce ai oprit repezirile leilor în groapă, mântuind pe Profetul Tău Daniel, nevătămată ai arătat de fiare pe purtătoarea de chinuri, care

grăia Ție, Stăpâne: Dumnezeu părinților noștri,
binecuvântat ești!

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cu luminate raze ale Crucii strălucind Vasa
mărita, a trecut nevătămată întunericul
înșelăciunii și la lumină a ieșit, strigând:
Dumnezeu părinților noștri, binecuvântat ești!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rupe multe împletituri ale păcatelor mele,
Mireasă a lui Dumnezeu, care L-ai născut mai
presus de cuvânt pe Dumnezeu, Cel ce a ridicat
păcatul lumii, binecuvântată, curată, pururea
preamărită.

Catavasie, glas 1

Mâniei celei fără de rușine și focului,
împotrivindu-se dumnezeiasca dragoste, focul l-a
răcorit, iar de mânie și-a răs; și cu vioara
cuvioșilor cea de Dumnezeu cuvântătoare și
însuflețită, cea cu trei cântări, împotriva organelor
de cântări ale păgânilor în mijlocul văpăii

răsunând, au cântat: Preamărite Dumnezeule al părinților și al nostru, ești binecuvântat.

Canonul Învierii

Cântarea VIII, glas 1

Irmos:

În cuptor tinerii lui Israel, ca într-o topitoare, cu podoaba dreptei credințe, mai curat decât aurul au strălucit, grăind: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Cel ce cu voia toate le faci și le prefaci, Care ai schimbat umbra morții în viața de veci, cu patima Ta, Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine neîncetat toate lucrurile ca pe Domnul Te lăudăm și Te preainălțăm întru toți vecii.

Tu ai adus prăpăd și suferință în porțile și în temnițele iadului, Hristoase, înviind din mormânt a treia zi. Pe Tine neîncetat toate lucrurile ca pe Domnul Te laudă și Te preainălță întru toți vecii.

Canonul al II-lea al Praznicului

Pomenirea ta, Fecioară preacurată, o măresc Începătoriile, Stăpâniile și Puterile, Îngerii, Arhanghelii, Scaunele, Domniile, Heruvimii și înfricoșătorii Serafimi, iar noi, neamul omenesc, o laudăm și o preaînălțăm întru toți vecii.

Cel ce S-a sălășluit în chip minunat în pântecul tău cel curat și din el S-a întrupat, Acesta, primind spiritul tău cel preasfințit, la Sine i-a făcut odihnă, ca un datornic Fiu. Pentru aceasta, pe tine, Fecioară, te laudăm și te preaînălțăm întru toți vecii.

O, minuni mai presus de minte, ale pururea Fecioarei și Maicii lui Dumnezeu! Că, sălășluindu-se în mormânt, l-a arătat Rai; împrejurul căruia stând astăzi, bucurându-ne, cântăm: Pe Domnul laudați-L lucrurile, și-L preaînălțați întru toți vecii!

Canonul Apostolului

Cer te-ai arătat, spunând mărirea lui Dumnezeu, Apostole Tadeu, și păgânilor ai fost luminare, la credința dumnezeiască aducând pe cei ce cântă cu căldură: Laudați pe Domnul și-L preaînălțați în veci!

Putare celor neputincioși, orbilor și paralizicilor bună umblare dând, cu harul Spiritului, fericite, cetății Edesei luminător te-ai făcut. Pentru aceea, te laudă pururea cu credință pe tine, Apostole Tadeu.

Cel ce cu bogăția minunilor a întors la credință, cu dumnezeiasca voie, neamul cel necredincios și din înșelăciunea idolească a scăpat pe cei ce alergau la el, Apostolul Tadeu, cu credință, după datorie să fie mărit.

Umbra Legii a încetat, Stăpână, născând tu pe Dătătorul Legii, Cel ce luminează lumea cu harul. Pe Acela pururea roagă-L să se milostivească degrab spre mine, cel biruit de legea păcatului.

Canonul Sfintei

Cel ce s-a îmbrăcat în a noastră neputință, neputința aievea a întărit-o, și pe tine, Martiră, te-a făcut mai puternică decât focul, decât apa, decât fiarele și decât uneltele cele de chinuri, cu credință, grăind: Preoți, binecuvântați, popoare, preînălțați pe Domnul întru toți vecii!

Copiii cei cinstiți, ca niște tineri, luptându-se bărbătește, au biruit împotrivirea celor potrivnici; dumnezeiescul Teognie și sfântul Agapie împreună cu Pist, s-au arătat tari cu fapta și cu vorba. Și, cununile biruinței de la Dumnezeu primind, pe El Îl preaînaltă întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu,

Cu cetele celor fără de trup și cu oștile Martirilor stând înaintea tronului lui Dumnezeu, prealăudaților, și de mărire și de lumina harului umplându-vă, dezlegați întunericul păcatelor noastre, ale celor ce cu credință prăznuim pomenirea voastră cea luminată, dumnezeiască, cinstită și plină de daruri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cuvântul lui Dumnezeu, Care a făcut cerurile cu porunca și pământul cu voia, Preacurată, Cel ce a zidit pe om, din tine în chip vădit a luat trup, ca să zidească firea noastră cea zdrobită de înșelăciunea șarpelui, făcând-o iarăși ca mai înainte, Fecioară, El, cel Milostiv.

Catavasie, glas 1

Stih: *Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.*

Îngerul lui Dumnezeu cel preaputernic a arătat tinerilor văpaia, răcorind pe cuvioși, iar pe cei necredincioși arzând; și pe Născătoarea de Dumnezeu a făcut-o izvor de viață începător, stricare a morții și viață izvorând celor ce cântă: Pe Făcătorul singur să-L laudăm cei mântuiți și să-L preaînălțăm întru toți vecii.

Preotul: **P**e Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: **M**ărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: **C**ă a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 6:** Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 1

Irmos:

Închipuirea nașterii tale celei curate a arătat-o rugul cel ce ardea cu foc, dar nu se mistuia. Și acum te rugăm să stingi văpaia ispitelor cea năpustită asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

O! Cum adunarea cea fără de lege, pe tâlharul cel ucigaș și vinovat l-a socotit drept, iar pe Cel drept pe lemn l-a osândit, pe Domnul măririi, pe Care, după vrednicie, Îl mărim.

Mântuitorule, Mielule cel fără prihană, Care ai ridicat păcatul lumii, pe Tine, Cel ce ai înviat a treia zi, Te mărim împreună cu Tatăl și cu Dumnezeuiescul Tău Spirit. Și, ca pe Domnul măririi laudându-Te, Te mărim.

Canonul al II-lea al Praznicului

Veniți să ne bucurăm în Sion, muntele cel dumnezeiesc și roditor al Dumnezeului celui viu, întru care vedem pe Născătoarea de Dumnezeu, că pe aceasta, la cortul cel mai bun și mai dumnezeiesc, în Sfânta Sfintelor, ca pe Maica Sa, Hristos a mutat-o.

Veniți, credincioșilor, să ne apropiem de mormântul Maicii lui Dumnezeu, să-l cuprindem cu inima, cu buzele, cu ochii și cu fruntea, cu gând curat atingându-ne de el, și să luăm daruri nesfârșite de vindecări, care izvorăsc din izvorul cel pururea curgător.

Pribește de la noi cântarea de îngropare, Maica Dumnezeului celui viu, și, cu harul tău cel dumnezeiesc și purtător de lumină, umbrește-ne, dăruind biruință dreptcredincioșilor, pace iubitorului de Dumnezeu popor, iar celor ce-ți cântă, iertare și mântuire sufletelor.

Canonul Apostolului

Cel ce vezi acum dumnezeieștile răsplătiri cele veșnice și lângă doririle cele mai desăvârșite mai luminat te apropii, fericite Tadeu, veselește-te și dăntuiește.

Ca un cedru, ca un mare chiparos, mărite Tadeu, cu virtuțile te-ai înălțat, umplând de bună mireasmă inimile celor ce te laudă.

Acum ești împreună cu Apostolii, fericite, și cu Martirii și cu cetele celor fără de trup, bucurându-te; cu aceia roagă-te să se mântuiască cei ce te cinstesc.

Pomenirea ta, cu strălucirea darurilor din destul luminând gândurile credincioșilor, pe toți îi îndeamnă să te laude pe tine, Apostole Tadeu.

Canonul Sfintei

Dorind a vedea cele ce ochiul pământesc cu adevărat nu a văzut, ai răbdat bărbătește, prealăudată, durerile trupului, zdrobirea mădulelor, repezirea fiarelor, arsura focului,

învăluirea mării, cu razele luminii celei fără materie strălucind, preafericită.

De Dumnezeu purtătoare, tu ai răsărit cu adevărat ca o luminoasă lună și bine împodobită, aducând cu harul ceata dumnezeiască de stele luminoase a celor ce au ieșit din pântecul tău; iar, acum, lumea, cu nematerialnice raze, o străluciți, fericitorilor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Ca o adevărată întreagă porumbiță, ca o turturea care L-ai iubit pe Dumnezeu și ca o rândunea cu dumnezeieștii pui zburând la ceruri, te-ai sălășluit la dumnezeiasca Stăpânire cea gânditoare, trecând iarna și viforul demonilor, Vasa, pentru care cu dragoste te fericim.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe Mântuitorul cel iubitor de oameni născându-L, minunată și de bine iubitoare Stăpână, dă-mi mântuire de păcate prin rugăciunile tale, și sufletul meu, Preacurată, cel spulberat de gânduri, îmbunătățește-l și-l arată

liber de patimile cele purtătoare de moarte, cu totul fără prihană.

Catavasie, glas 1

Se biruiesc hotarele firii, întru tine Curată Fecioară, că nașterea feciorește și moartea arvunește viață. Ceea ce ești după naștere Fecioară și după moarte vie, mântuiești pururea Născătoare de Dumnezeu, moștenirea ta.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a X-a. A Învierii

Marea Tiberiadei, odinioară, cu feciorii lui Zevedeu, pe Natanail, cu Petru și cu alți doi, și pe Toma, i-a avut la pescuit; care, după porunca lui Hristos de-a dreapta aruncând, au prins mulțime de pești; pe care Petru cunoscându-l, către El a înotat; căroră a treia oară s-a arătat, și pâine le-a arătat și pește pe cărbuni.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Luminătoarea Apostolului

Edesei ai fost luminător preînțelepte Tadeu, în care ai propovăduit dumnezeiasca Întrupare a Cuvântului, iar pe Avgar stăpânitorul

locului, și pe toți cei ce erau cu el luminându-i, închinători i-ai arătat prealuminății Treimi, Apostole, de Dumnezeu propovăduitorule.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Luminătoarea Praznicului

Apostoli, de la marginile pământului adunându-vă aici, în satul Ghetsimani, îngropați trupul meu; și Tu, Fiule și Dumnezeul meu, primește spiritul meu.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii, glas 1, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. *(Ps. 148, 1)*

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. *(Ps. 148, 2)*

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. *(Ps. 149, 9)*

Lăudăm, Hristoase, Pătimirea Ta cea mântuitoare și mărim Învierea Ta.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Cel ce răstignire ai răbdat și moartea ai stricat și ai înviat din morți, împacă viața noastră, Doamne, ca un atotputernic.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Cel ce iadul ai prădat și pe om l-ai înviat cu Învierea Ta, Hristoase, învrednicește-ne pe noi cu inimă curată să Te lăudăm și să Te mărim.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Coborârea Ta cea cu dumnezeiască cuviință mărint-o, Te lăudăm pe Tine, Hristoase. Născutu-Te-ai din Fecioară și nedespărțit ai fost de Tatăl; pătimit-ai ca un om și de voie ai răbdat răstignire;

înviat-ai din mormânt, ca dintr-o cămară ieșind,
ca să mântuiești lumea. Doamne, mărire Ție!

*Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L
pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)*

Când Te-ai pironit pe lemnul Crucii, atunci
s-a omorât stăpânirea vrăjmașului, făptura s-a
clătinat de frica Ta, și iadul s-a prădat cu puterea
Ta; pe morți din morminte i-ai înviat, iar
tâlharului Raiul i-ai deschis, Hristoase Dumnezeu
nostru, mărire Ție!

*Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare;
lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată
suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)*

Tânguindu-se cinstitele femei, cu grăbire au
ajuns la mormântul Tău, dar găsind mormântul
deschis și aflând de la Înger acea nouă și
nemaiauzită minune, au vestit Apostolilor că a
înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu!
Înalță-Se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în
sfârșit. (Ps. 9, 32)

Rănilor celor dumnezeiești ale Pătimirilor Tale și stăpâneștii jertfe celei din Sion, care s-a făcut la sfârșitul veacurilor, cu dumnezeiască arătare, ne închinăm, Hristoase Dumnezeule; că pe cei ce dormeau în întuneric i-ai luminat, Soarele dreptății fiind, ducându-i la strălucirea cea neînserată, Doamne, mărire Ție!

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)

Iubitorilor de tulburare, farisei și cărturari, ascultați: Unde sunt cei ce veniseră la Pilat? Să spună ostașii care străjuiau: unde sunt pecețile mormântului? Unde a fost mutat Cel îngropat? Unde a fost vândut Cel nevândut? Cum s-a furat Vistieria? Pentru ce căutați să ascundeți Învierea Mântuitorului, călcătorilor de lege iudei? Înviat-a Cel liber între morți și a dăruit lumii mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a X a. A Învierii. glas 6

După coborârea în iad, și după învierea din morți, întristați fiind, precum se cădea, învățăceii, pentru despărțirea ta, Hristoase, la meșteșugul lor s-au întors; și iarăși: luntrea și mrejele, și

pescuitul nicăieri! Ci tu, Mântuitorule, ca un Stăpân al tuturor arătându-te, de-a dreapta ai poruncit să arunce mrejele. Și cuvântul faptă s-a făcut îndată, și mulțime mare de pești, și cină minunată gata pe uscat! Din care împărtășindu-se atunci învățăceii, și pe noi acum ne învrednicește, sufletește să ne hrănim, iubitorule de oameni Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, glas 2

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

***Preotul:* Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeuule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeuule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,
că Tu ești Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.
Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.
Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.

Troparul Învierii, glas 4

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să
cântăm celui ce a înviat din mormânt, și
începătorului vieții noastre, că stricând cu
moartea pe moarte, biruință ne-a dat nouă și mare
milă.

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan
Gură de Aur.*